

inspektør Hans Blix har udtalt, at hvis blot Irak samarbejder, kan tvisten løses fredeligt på forholdsvis kort tid?»

Begrundelse

Frankrig har ifølge spørgerens oplysninger bidraget med adskillige milliarder dollars til den irakiske olieindustri og ønsker dette be- eller afkræftet, idet Frankrigs eventuelle økonomiske interesser i Irak efter spørgerens mening meget vel kan tænkes at påvirke Frankrigs holdning til en eventuel afvæbning af Irak og Saddam Hussein. Oplysningerne er endvidere af afgørende betydning for offentlighedens opfattelse af Frankrigs bevæggrunde og hensigter i forhold til Irak.

Svar (20/3 03)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

De økonomiske relationer til Irak er som bekendt i dag reguleret af FN-programmet »oliefor-mad«. Frankrig og fransk erhvervsliv har lange traditioner for nært økonomisk samkvem med Irak. Det samme har andre vestlige lande. Jeg finder det ikke frugtbart at begive mig ind i spekulationer om, hvorvidt økonomiske interesser har nogen indflydelse på Frankrigs eller andre landes aktuelle holdning til Irak-krisen.

Spm. nr. S 2262

Til beskæftigelsesministeren (3/3 03) af:

Ole Sohn (SF):

»Vil ministeren angive en række dækkende eksempler på, at aktiveringstilbud for en kontanthjælpsmodtager, der kun har ledighed som problem, ikke opfylder lovens krav om, at tilbuddet skal forbedre mulighederne for at få arbejde, herunder specielt oplyse, hvorvidt kurser, hvor avislæsning, kaffedrikning, TV-kigning, husarbejde og motion (gåture på gaden) udgør de dominerende aktiviteter kan anses for at opfylde kravet om at forbedre mulighederne for at få arbejde for personer, der kun har ledighed som problem?«

Begrundelse

I lov om aktiv socialpolitik § 13 gøres det til en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud om aktivering eller andre tilbud, som kan forbedre mulighederne for at få et arbejde (beskæftigelsesfremmende foranstaltninger). Loven gør det således ikke til en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod ethvert tilbud om aktivering, idet der stilles 2 krav til disse tilbud, nemlig at de skal være henholdsvis »rimelige«, og at de »kan forbedre mulighederne for at få et arbejde«. De aktiveringstyper, der opregnes i lovens § 16, stk. 2, må således alle antages at skulle opfylde de 2 kriterier anført i § 13.

Den arbejdsløse kontanthjælpsmodtagers retssikkerhed er dermed knyttet til, at der findes klare, gennemskue kriterier for, hvornår disse 2 kriterier kan anses for at være opfyldt, samt at der findes en klageadgang, som giver en reel mulighed for ikke at blive pålagt aktiveringstilbud, der ikke opfylder lovens krav. En del af retssikkerheden kan bl.a. bestå i, at den aktive rede skal præsenteres for et tilbud, hvor det ud fra f.eks. aktivitetsprogrammer, m.v. godtgøres, hvilken forbedring af beskæftigelsesmulighederne der kan opnås ved den pågældende aktivitet.

Svar (14/3 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det følger af § 13, stk. 2, at det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud om aktivering eller andre tilbud, der kan forbedre muligheden for at få et arbejde.

Ansvaret for at give relevante aktive tilbud til personer, der modtager kontanthjælp eller start-hjælp, påhviler kommunalbestyrelsen. Jeg kan således ikke tage stilling til, om et konkret tilbud er rimeligt. Men generelt mener jeg ikke, at det er acceptabelt, hvis tilbud til personer, som kun har ledighed som problem, består i kurser hvor avislæsning, kaffedrikning, TV-kigning mv. udgør de dominerende aktiviteter.

Det følger af lovens § 98, at hvis en person ikke mener, at det aktiveringstilbud, som kommunen giver, er rimeligt, kan pågældende klage til det sociale nævn, som kan tage stilling til, om